

αὐτὴν κατάραν. Τὸ καθήκον τῆς ἐργασίας εἶνε γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μυῶνων τοῦ σώματος, ἐπὶ τοῦ μηχανισμοῦ τῆς χειρὸς, ἐπὶ τῶν νέρων καὶ τῶν λοβῶν τοῦ ἐγκεφάλου· προτὸν δὲ τῆς υἱεστατίας ταύτης ἐνεργείας εἶνε ἡ εὐχαρίστησις καὶ ἡ εὐζωία. Ἐν τῷ σχολείῳ τῆς ἐργασίας διδάσκειται ἡ καλλιτέρα πρακτικὴ σοφία. (Συμμίλις).

* Τὸ μὲν σῶμα κρατύνουσιν αἱ τροφαί, τὴν δὲ ψυχὴν αἱ πράξεις αἱ ἀγαθαί.

* Ὁ εἰλικρινῶς ἐπαινῶν ἀγαθὴν πράξιν γίνεσθαι τρόπον τινὰ συναυτουργὸς αὐτῆς.

* Ὁ πολλοὺς ἀριθμῶν φίλους οὐδ' ἓνα ἔχει γνήσιον τοιοῦτον.

* Μὴ δίδῃς πίστιν εἰς τὰ φαινόμενα· καὶ τὸ τύμπανον κάμνη μέγαν κρότον, ἀλλ' εἶνε ἀνέμου μόνον πλήρες.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐν Λονδίῳ ὁ σιρ Ἐρρίκος Bessemer ἐτοποθέτησεν ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτοῦ γιγάντειον τηλεσκόπιον, οὗτινος ἡ κατασκευὴ ἀπῆτησεν πολυχρόνιον ἐργασίαν, καὶ δι' οὗ δύναται τις νὰ ἀναγνώσῃ εὐκολώτατα ἐφημερίδα, ἀπέναντι αὐτοῦ κειμένην, εἰς ἀπόστασιν μακροτέραν τῶν 5 χιλιομέτρων.

Κατὰ τὴν δίκην τῆς ὑποθέσεως τοῦ Ἀγγλοβουλευτοῦ Βραδλῶ, ὅστις, ὡς γνωστὸν, ἤρνηθη νὰ δώσῃ τὸν νενομισμένον βουλευτικὸν ὄρον, διότι ἡ συνείδησίς του δὲν τῷ ἐπέτρεπε νὰ πράξῃ τοῦτο, συνέβη τὸ ἐξῆς περιεργον· Ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ δικαστηρίου ὁ ἐλευθερόρων βουλευτῆς καταδικάζεται εἰς πρόστιμον 500 λιρ. ἀγγλικῶν, ἧτοι 12,500 φρ. διὰ πᾶσαν ψηφοφορίαν, ἧς μετέσχεν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Κοινοβούλιον εἰσόδου του. Ἐψηφοφόρησε δε 98άκις μέχρι τοῦδε, ἅπασαι δὲ αἱ ψηφοφορίαι αὐταὶ στοιχίζουσιν αὐτῷ 1,125,000 φρ. Εἶνε ἀληθές, ὅτι ὁ κ. Βραδλῶ δύναται νὰ κάμῃ ἔρρεσιν πρῶτον εἰς τὸ ἐφετεῖον, εἶτα εἰς τὴν βουλὴν τῶν λόρδων, οὕτω δὲ νὰ παρατείνῃ τὴν ὑπόθεσιν ἐπὶ τρία ἔτη. Ἐὰν ὑποτεθῆ, ὅτι καὶ ἡ τελευταία ἀπόφασις ἔσται καταδικαστικὴ, ὑπερδυνατὸν, τὸ ποσὸν τῶν προστίμων, εἰς ἃ μέχρι τῆς ἐπιτοχῆς ἐκεῖνης δύναται νὰ ὑποβληθῇ ὁ κ. Βραδλῶ ἔσται μυθῶδες. Φαίνεται ὅτι ὁ κ. Βραδλῶ τοιοῦτόν τι προβλέπων σκοπεῖ νὰ μὴ μετᾶσχῃ τοῦ λοιποῦ οὐδεμιᾶς ψηφοφορίας. Ὅπως δὲ ἀποφυγῇ τὸ ψηφοφορεῖν, ὃ περὶ δύναται νὰ στοιχίσῃ αὐτῷ 12 χιλ. φρ. οἱ φίλοι του συμβουλεύουσιν αὐτῷ νὰ μὴ μεταβᾶινῃ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων, ἀλλὰ νὰ ἀρκῆται εἰς καθημερινὸν περίπατον ἐν τοῖς διαδρόμοις τοῦ βουλευτηρίου.

Ὅτε ὁ δούξ τῆς Βουργονδίας ἐδιοίκει ἐν Φλανδρίᾳ τὸν γαλλικὸν στρατὸν, γέρων τις ἀξιωματικὸς, γνωρίζων κάλλιον τὸ ἔργον του παρὰ τὴν εὐκοσμίαν τῆς συμπεριφορᾶς, ἐκάθησεν εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ ἡγεμόνος, χωρὶς νὰ λάβῃ τοιαύτην

ἄδειαν. Πληροφορηθεὶς τὸ σφάλμα τοῦ ἐζήτησε συγγνώμην: «Κύριε, ὑπέλαβεν εὐγενῶς ὁ δούξ τῆς Βουργονδίας, θὰ γευματίσωμεν ὁμοῦ. Εἰθὺς θὰ σὰς διδάξω τὰ τῆς αὐλικῆς συμπεριφορᾶς, καὶ σεῖς θὰ μὲ διδάξετε τὸν πόλεμον».

Ἐν Ἀμερικῇ ἤρξατο κατασκευαζόμενον νέον εἶδος βιομηχανίας, ἧτοι ὀφθαλμοὶ τεχνητοὶ δι' ἵππους.

Ὁ Ἐρρίκος Heine ἔλεγε:

Οἱ μεγάλοι ποιηταὶ ὁμοιάζουσι τὰ μέσπιλα, τὰ ὁποῖα ὠριμάζουσιν ἐπὶ τῆς ψάθης.

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Περὶ τῆς ἀμετροῦ πληθῆος καὶ τῆς ποιότητος τῶν βιβλίων δὲν παραπονεῖται πρώτη ἡ νῦν γενεά. Ὁ φιλόσοφος Σενέκας ἔλεγεν ἐπανειλημμένως ὅτι ἡ τῶν βιβλίων πληθὺς διασπᾷ τὴν διανοητικὴν δύναμιν τοῦ ἀναγνώστου· δὲν ἠμπορεῖς νὰ ἀναγνώσῃ ὅσα βιβλία πρόκεινται εἰς πώλησιν· ἀρκέσθητι λοιπὸν εἰς τὴν ἀγορὰν τοσούτων μόνον, ὅσα δύνασαι πραγματικῶς νὰ ἀναγνώσῃ. Δὲν πρόκειται περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν βιβλίων, ἀλλὰ περὶ τοῦ ποιῶν αὐτῶν. Ὁ Κερβάντης ἐν τῷ Δὸν Κιχῶτῃ παραπονεῖται ὅτι ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι «συγγράφοντες βιβλία καὶ ἐκσπενδονόντες αὐτὰ ὡτανεὶ ἦσαν τηγανίται». Ὁ δὲ καθηγητῆς Gellert ἔλεγεν· «ὁ ἔχων συναίσθησιν τῆς ἀξιοπροσεΐας του, τιμῶν δὲ καὶ τοὺς ἄλλους, δὲν λαμβάνει τὸν κάλαμον ἀνὰ χεῖρας, πρὶν σκεφθῆ δεκάκις καὶ ἀκριβῶς τὸ θέμα του». Καθ' ὅν δὲ τρόπον ὁ εὐσυνειδήτος συγγραφεὺς σέβεται καὶ τιμᾷ τὸ κοινόν, οὕτω καὶ τὸ κοινὸν ἔπρεπε νὰ περιφρονῇ ἀγύρτας καὶ ἀσυνειδήτους συγγραφεῖς, κερδοσκοποῦντας καὶ γεννῶντας διανοητικὰ ἐξαμβλώματα. Πολλοὶ βεβαίως εἶπαν «καὶ ἐκ φαύλου βιβλίου ἠμπορῶ νὰ μάθω τι»· τῷ ὄντι· καὶ ὁ φαῦλος ἄρτος κορέννυσιν, ἀλλὰ δὲν εἶνε εὐχυμος· ὁ δὲ ἀναγινώσκων δὲν ἀναγινώσκει μόνον χάριν διατριβῆς χρόνου, ἀλλὰ χάριν τερπνῆς ἀπολαύσεως ὡφελίμου διδασκαλίας.

Ὁ μουσικὸς σκέπτεται διὰ τῶν τόνων, ὁ ζωγράφος διὰ γραμμῶν καὶ χρωμάτων, ὁ συγγραφεὺς διὰ τῶν διανοημάτων καὶ τῶν τούτοις ἀντιστοιχοῦσάν λέξεων. Μίαν θεμελιώδη ἰδέαν, ἓνα κύριον σκοπὸν προτίθεται πᾶν καλλιτέχνημα, ἐπομένως καὶ τὸ βιβλίον. Ἡθέλησεν ἄρα γε ὁ συγγραφεὺς νὰ προσεγγίσῃ ὡφέλειάν τινα διανοητικὴν ἢ ἠθικὴν· ἔγραψεν ἕως χάριν διατριβῆς, περιεργείας ἢ φιλοσοφίας· ἢ ὠρμήθη ἐκ μόνης τῆς κερδοσκοπίας· Ταῦτα ἄς προσεταξῶσιν οἱ θέλοντες νὰ ἀγοράσωσι νέον βιβλίον, οὐδαμῶς ἀρκούμενοι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως. Καλὰ βιβλία ἦσαν καὶ θὰ ἦνε πάντοτε οἱ ἀριστοὶ τῶν φίλων, οἱ δὲ φίλοι εἶνε «ἐκλεκτοὶ συγγενεῖς».